

Một Bước Tiến Vĩ Đại

Không hiểu sao, khi nhìn tấm hình trên trang DânLàmBáo, tự nhiên 2 hàng nước mắt của tôi tự nhiên rơi xuống. Chỉ có 12 người, đa số là thanh niên, ủng hộ gia đình nạn nhân ông Trịnh Xuân Tùng bị công an đánh chết, nhưng đây là một bước tiến vĩ đại trong hành trình đi tìm công lý cho cả một dân tộc Việt Nam. Hai hàng chữ trên áo "Stop Police Killing Civilians và Justice For All", đây cũng chính là một thông điệp gửi đến toàn thể nhân loại rằng: **Không có việc thực thi công lý tại Việt Nam.**

Đã không có việc thực thi công lý tại VN ngay từ lúc tháng 4/75 vì có hàng triệu quân, dân, cán, chính VNCH bị bắt bỏ vào tù không một bản án. Đến những năm gần đây, nhà cầm quyền Hà Nội dựng lên những phiên tòa để xét xử những nhà dân chủ bất đồng chính kiến, nhưng thực chất vẫn là những phiên tòa bịp bợm, công lý trá hình, hầu che mắt sự dò xét của thế giới, của các cơ quan nhân quyền quốc tế. Ngay đến cả những phiên tòa dân sự, không liên quan đến chính trị cũng thế. Bất cứ ai bị tội, miễn có tiền là có thể "chạy án" được, cán cân công lý nghiêng hẳn về những người có đảng tịch, có chức vụ, và giàu tiền của. **Tất cả những phiên tòa án ở VN đều làm trò hề.** Những chuyện chèo căng ngỗng thường xảy ra. 3 anh nông dân ở Lâm Đồng bị tù tổng cộng 13 năm vì tội ăn cắp 2 con vịt; trong khi đó, tên Nguyễn Tấn Dũng chịu trách nhiệm sự sụp đổ của Vinashin trước Quốc Hội, thất thoát 4.5 tỉ USD lại không bị một ngày tù nào. **Cán cân công lý nghiêng về chức thủ tướng, thấy rõ.** Anh Cù Huy Hà Vũ làm đơn tố cáo đích danh Dũng thì lại bị bản án 7 năm tù. Thế giới kết luận tòa án ở VN là tòa án của loài đại thú (court of the kangaroo) chẳng sai chút nào. Tất cả các bản án đã được làm sẵn trước cuộc tranh cãi trong tòa. Luật sư của bị cáo dù tài giỏi cách mấy, chứng minh được thân chủ của mình vô tội cũng vô ích. **Công việc của luật sư bên bị cáo, không phải là cãi trước tòa, mà là xin được giảm án, xin được khoan hồng.** Chỉ một vụ Lý Tống xịt Đàm Vĩnh Hưng đã phải trải qua 44 phiên tòa, trước khi kết tội Lý Tống, trong khi đó Lý Tống được ung dung tại ngoại hầu tra. Phải mất gần 2 năm mới kết thúc vụ xử án. Còn ở VN, tất cả các bị cáo đều phải nằm trong tù, rồi chờ đến ngày xử án, thời gian tạm giam có thể từ 4 tháng đến 16 tháng là tối đa theo Điều 120 trong Bộ Luật Hình Sự Tố Tụng. Luật là thế, nhưng khô hài thay, cơ quan điều tra vẫn có quyền tạm giam chị Phạm Thanh Nghiêng quá 16 tháng. Rõ ràng, cơ quan điều tra, tức ông nhà nước, tức nhà cầm quyền Hà Nội, được quyền ngồi xổm lên những văn bản pháp luật. **Tại sao Điều 120 này cho phép cơ quan điều tra được quyền tạm giam bị cáo quá lâu?** Nếu bị cáo được xử vô tội, trắng án thì sao? Có phải bị cáo đó bị tạm giam một cách oan uổng? Luật pháp như thế quả thật vô cùng bất công. **Cán cân công lý lúc nào cũng nghiêng hẳn về cơ quan điều tra cũng như công tố.** Đã vậy, đến ngày xử án, phiên tòa chỉ diễn ra trong từ 1 đến 3 tiếng đồng hồ. Đa số thì giờ lại dành cho công tố, luật sư của bị cáo chỉ được vài phút tranh cãi cho thân chủ, rồi tên chánh án đọc bản án kết tội bị cáo. Bởi dân thường nói "tòa án bỏ túi" không sai chút nào. **Bản án được làm sẵn trước khi xử, và tên chánh án cứ móc trong túi ra đọc, thế là xong vụ án.** Chưa kể đến, báo chí, truyền thanh, truyền hình đều là những công cụ của Đảng CSVN và nhà cầm quyền, tha hồ phỉ báng, lăng nhục, và đê bẹp bị cáo bằng những tin tức một chiều, sai sự thật. Toàn là một lũ a dua, nịnh bợ viết bài chà đạp bị cáo. Chưa từng có một bài viết nào dám đứng ra bênh vực cho bị cáo. **Tất cả đều viết bài một chiều, rất thô bỉ cho ngành báo chí, truyền thông tại VN.** Ngoài ra, nhà cầm quyền Hà Nội còn bí ối chỉ thị cho đám công an phải cắt đứt những nguồn tài chánh của các nhà đấu tranh dân chủ. Cô Nguyễn Thị Bảo Phương, người tiếp té bánh mì cho dân oan trong cuộc biểu tình tại văn phòng Quốc Hội 2, đang làm việc tự nhiên bị sa thải không lý do, hỏi ra mới biết chủ hãng đã bị công an đe dọa. Ở nơi cư trú của kỹ sư Đỗ Nam Hải, công an đã ghi lại những bằng số xe những ai đến thăm viếng, coi như anh Hải hoàn toàn bị cô lập. Ngay cả công an còn ngăn cản những chủ hộ không được cho luật sư Lê Trần Luật thuê nhà ở trọ. LS Nguyễn Bắc Truyền cũng từng bị làm khó khăn trong việc kinh doanh, đành phải đóng cửa. **Coi như những nhà dân chủ đều bị tách ly khỏi xã hội, nơi mình đang sống.** Đến khi đồng bào hải ngoại thương mến gửi tiền cứu giúp, thì bọn chúng ra rả trên mặt báo: "Các nhà dân chủ nhận những đồng tiền dơ bẩn của bọn phản động, của các thế lực thù địch để chống phá đất nước". **Nếu so sánh với thế giới, nhà cầm quyền Hà Nội là bọn lưu manh nhất, có thể nói, chỉ đứng sau bọn Tàu cộng.** Đã vậy, chúng còn dã tâm ép buộc gia đình, bà con, làng xóm lên án, tố cáo sai sự thật những nhà dân chủ như trường hợp LS Lê Quốc Quân, nhà báo JB Nguyễn Hữu Vinh, trung tá Trần Anh Kim... Chưa kể chúng còn phát minh bom bả, lấy phân người pha nhốt, xác thú vật, rồi liệng vào nhà cụ Hoàng Minh Chính, chị Trần Khải Thanh Thủy, chị Bùi Thị Minh Hằng... Rồi chúng còn dùng bọn côn đồ xã hội đen đánh đập, ép xe, đùng xe, làm biết bao nhiêu người phải đổ máu như trường hợp tướng Trần Độ, đại sứ Đinh Bá Thi, kịch tác gia Lưu Quang Vũ, blogger Nguyễn Thục Vy... Chúng ta không bao giờ kể hết được tội ác của nhà cầm quyền Hà Nội. Những nhà đấu tranh cho dân chủ ở VN bị coi như những con thú bị nhốt ở trong chuồng mà nhà cầm quyền Hà Nội muốn tra tấn, đánh đập, hành hạ lúc nào cũng được.

Sự kinh hoàng, sự rùng rợn, cứ rình rập xảy đến với bất cứ người dân nào có một chút suy tư về việc đòi

hỏi dân chủ, đòi hỏi về công lý, đòi hỏi về nhân quyền, đòi hỏi về đa nguyên, đa đảng. Ấy thế mà ngày hôm nay, ngay tại phiên tòa xử án tên trung tá Nguyễn Văn Ninh về tội giết người vì không đội mũ an toàn, 12 người, đa số là thanh niên, cùng đoàn kết với nhau, cùng đưa ra khẩu hiệu "Công Lý Cho Mọi Người" và "Hãy Chận Đứng Việc Công An Giết Dân", há chẳng xứng đáng được gọi là Một Bước Tiến Vĩ Đại hay sao? **Bước Tiến Vĩ Đại này, không đơn thuần đòi công lý cho gia đình nạn nhân Trịnh Xuân Tùng, mà đang đòi công lý cho cả dân tộc Việt Nam.**

Ngày 19 tháng 7 năm 2012

Mylinhng@aol.com

Giải Mã Hồ Chí Minh

Mylinhng@aol.com

Chính tên đồ tể Mao Trạch Đông chủ trương chia 2 nước VN, khi cử Chu Ân Lai triển khai Hiệp Định Geneve với Pháp, Việt Nam chỉ là con chốt trên bàn cờ. Còn Hồ Chí Minh là tên gián điệp Tàu thi hành chỉ thị của Mao, thực hiện những việc tội ác tày trời đối với dân tộc VN:

- 1) Hồ chia 2 đất nước VN bằng Hiệp Định Geneve.
- 2) Hồ chỉ thị Tố Hữu làm ra những bài thơ tôn thờ Mao như "Giết, giết nữa bàn tay không chút nghĩ.....Thờ Mao chủ tịch, thờ Xít Ta Lin bất diệt", rồi đưa vào học đường bắt sinh viên học sinh học tập.
- 3) Hồ dùng lá cờ đỏ sao vàng của tỉnh Phúc Kiến cũng là một âm mưu thâm độc của Mao.
- 4) Hồ dâng Hoàng Sa & Trường Sa cho Tàu qua công hàm bán nước Phạm Văn Đồng ký.
- 5) Hồ thi hành kế hoạch giết hết trí thức, nhân tài của VN bằng chủ trương: "Trí, phú, địa, hào đào tận gốc tróc tận rễ" trong cuộc Cải Cách Ruộng Đất làm trên 500.000 dân vô tội bị chết oan ức.
- 6) Hồ xẻ dọc Trường Sơn để thực hiện con đường mòn HCM, đưa bộ đội vào Nam, làm hàng trăm ngàn thanh niên miền Bắc bị giết hại, để thực hiện một cuộc chiến tranh phi nghĩa, huynh đệ tương tàn, làm trên 3 triệu dân Việt bị giết hại.
- 7) Hồ xua quân tổng công kích Mậu Thân vào ngày Tết Thiêng Liêng của dân tộc VN, rồi sau đó còn ra lệnh chôn sống trên 7 ngàn thường dân vô tội ở Huế.

Hồ có phải là người Việt Nam???

- Tại sao Hồ lấy vợ Tàu là Tăng Tuyết Minh và cũng đã có con?
- Tại sao Hồ đã học trung học mà tiếng Việt không rành, viết sai lỗi chính tả tùm lum và lại toàn viết bằng ký hiệu của phiên âm, như "zân chủ, hạnh phúc, zao fó, ngĩ ngơi..."?
- Tại sao Hồ không lấy tên cúng cơm là Nguyễn Sinh Cung hay Nguyễn Tất Thành khi đã làm chủ tịch nước?
- Tại sao Hồ chưa từng bận quốc phục VN với áo dài khăn đóng trong những dịp Tết hoặc lễ?
- Hồ thành lập Đảng Cộng Sản Việt Nam vào năm 1930, nhưng tại sao Hồ chưa từng làm Tổng Bí Thư cho đến 1956, các TBT theo thứ tự: Trần Phú (1930), Lê Hồng Phong (1934), Hà Huy Tập (1936)... ? Giải mã HCM nằm ngay điểm này, vì Hồ bị chính quyền Anh bắt giam tại Hồng Kông năm 1931, rồi Hồ bị bệnh lao phổi trong nhà tù vào 1932. Vào thời điểm này, bệnh lao phổi là bệnh nan y do vi trùng Koch gây ra, không ai có thể thoát chết được vì chưa có thuốc Streptomycine. Dễ hiểu, 100% Hồ đã chết vì bệnh ho lao thì làm sao làm TBT được. Đó cũng là lý do Hồ hoàn toàn vắng mặt trên chính trường quốc tế, rồi bất thành linh

xuất hiện tại hang Pắc Pó vào năm 1941. Một người làm chính trị như Hồ lại không làm gì cả trong suốt thời gian dài 8-9 năm, (1932-1941) quá khôi hài.

- Lý do nào khi Hồ làm chủ tịch lại không về Nghệ An thăm lại dòng tộc của mình, mà còn lẩn tránh việc chi ruyệt của Hồ là Nguyễn Thị Thanh lên Hà Nội tìm Hồ?

- Tại sao Hồ muốn nghe ca sĩ Tàu hát nhạc Tàu rồi mới chịu chết?

- Lý do nào Hồ muốn toàn dân Việt gọi mình là "bác", và gọi là "bác Hồ" chứ không phải "bác Minh"? Hoàn toàn sai văn phạm Việt Nam. Chẳng ai gọi Tổng Thống Nguyễn hay Tổng Thống Ngô bao giờ, mà phải gọi TT Thiệu, TT Diệm.

- Tại sao tiền VN chỉ mang bộ mặt Hồ? Bộ VN mình, trên 4000 năm qua, không có anh hùng dân tộc?

Ngày 18 tháng 7 năm 2012

Mylinhg@aol.com